ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 17.12.2009
COM(2009) 687 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

съгласно член 4 и член 5 от Решението на Съвета от 5 октомври 2006 г. за създаване на механизъм за взаимно информиране по отношение на мерките на държавите-членки в областта на предоставянето на убежище и имиграцията

СЪДЪРЖАНИЕ

1. ВЪВЕДЕНИЕ 3
2. ДЕЙНОСТИ 3
3. ОБЩ ПРЕГЛЕД 4
4. ПРЕДАДЕНА ИНФОРМАЦИЯ 5
5. ОЦЕНКА 10
6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ 11
ПРИЛОЖЕНИЕ: 13

1. ВЪВЕДЕНИЕ

В заключенията, приети на заседание от 14 април 2005 г. Съветът по въпросите на правосъдието и вътрешните работи призова за създаването на система за взаимно информиране между компетентните звена в държавите-членки, които отговарят за политиката за миграция и убежище. Вследствие на това искане през октомври 2005 г. Комисията представи предложение за решение на Съвета за създаване на механизъм за взаимно информиране по отношение на мерките на държавите-членки в областта на предоставянето на убежище и имиграцията[1]. Решението (2006/688/ЕО) бе прието от Съвета на 5 октомври 2006 г.[2]

С решението се създава система за сигурен обмен на информация и консултации между държавите-членки относно национални мерки, които те възнамеряват да приемат или са приели наскоро, когато тези мерки са обществено достояние и могат да имат значително въздействие върху няколко държави-членки или върху Европейския съюз като цяло.

В член 4 от решението се предвижда, че веднъж годишно Комисията подготвя общ доклад, обобщаващ най-важната информация, предадена от държавите-членки. Този доклад се предава на Европейския парламент и на Съвета и представлява основа за дебат по националните политики за предоставяне на убежище и имиграция на равнище министри.

В член 5 се предвижда Комисията да оценява функционирането на механизма две години след неговото влизане в сила, а след това на редовни интервали. Ако е уместно, Комисията може да предложи изменения към него.

Като се има предвид съвпадащият двегодишен период за оценката на функционирането на механизма, Комисията счита за уместно да обедини доклада по член 4 с оценката по член 5 в единен документ. Това ще позволи представяне на цялостна картина на първия период на действие на механизма за взаимно информиране (МВИ).

2. ДЕЙНОСТИ

Решението влезе в сила на 4 ноември 2006 г. Самият механизъм беше приведен в действие през април 2007 г. В съответствие с член 3 от решението, Комисията създаде специална група по интереси върху платформата на уеб-базираната мрежа CIRCA (Communication & Information Resource Centre Administrator – Комуникационен и информационен ресурсен център) и даде достъп на националните звена за контакт, определени от държавите-членки.

До края на септември 2008 г. всички държави-членки определиха своите национални звена за контакт. Беше даден достъп на около 60 национални експерти, като броят на заявките за достъп, подадени от държавите-членки, варираще между една и пет за държава-членка.

---

[1] COM(2005) 480 окончателен.

[2] ОВ L 283/40, 14.10.2006 г.

За да предостави подкрепа на националните звена за контакт и за да запознае експертите с мрежата, през февруари 2007 г. Комисията организира обучение за CIRCA, последвано през декември 2007 г. от допълнително обучение под формата на работен семинар. Това обучение също така предостави форум за предварителен анализ на първите шест месеца от функционирането на системата. През април 2008 г. се проведе трети работен семинар, съсредоточен върху възможното съдържание на настоящия доклад.

В същото време в рамките на Комитета по имиграция и убежище Комисията запозна държавите-членки с най-важната информация, подадена от държавите-членки. Въз основа на въпросник Комитетът обсъди начини за усъвършенстване на използването на механизма. На своето заседание от 8 юни 2009 г. Комитетът бе също така осведомен относно подготовката на доклада и оценката. Фактическата част на доклада бе разпространена сред звената за контакт на МВИ с цел да бъде проверена нейната точност.

3. ОБЩ ПРЕГЛЕД

В периода между април 2007 г. и 30 септември 2009 г. 16 държави-членки предадоха информация посредством МВИ. Тази информация обхващаше 45 различни мерки. Почти 50 % от съобщенията (21) се отнасяха до прието законодателство, като само 4 от тях бяха свързани с проектозаконодателство. Общо 9 съобщения бяха изпратени от 5 държави-членки относно намерения в областта на политиката и дългосрочно планиране. Единадесет държави-членки не предоставиха никаква информация (вж. приложението). Въпреки че имаше периоди на по-активен обмен на информация, през 2009 г. чрез МВИ бяха предадени само 4 съобщения.

Форматът на предадената информация не винаги беше еднороден. В съответствие с член 2, параграф 2 от решението, информацията следва да се предава, като се използва формулярът за докладване, приложени към решението, и когато това е възможно – да бъде добавена интернет връзка към целия текст. В някои случаи обаче държавите-членки не са използвали формуляра и са се ограничили до предаване на суров текст на въпросната мярка. Това може да е затруднило ефективното получаване на информацията, като се има предвид, че заинтересованите държави-членки не са били в състояние незабавно да идентифицират същината на мярката или нейното възможно отражение. Също така се наблюдават разлики в съдържанието на попълнените формуляри. Докато някои формуляри съдържат доста всеобхватна (но все пак сбита) информация, други се ограничават единствено до бегло описание, което е възможно да не даде представа за характера на мярката.

Освен това в някои случаи бе посочено единствено наименованието на въпросната мярка на английски език, без да бъде представен формуляр, а текстът на мярката бе предоставен само на оригиналния език. Възможно е това да е създало риск от неразбиране на информацията. Следва да се припомни, че съгласно приложението към решението държавите-членки превеждат на един от официалните езици на институциите на ЕС, различен от собствения им език, пълното наименование на мярката, кратко описание на тази мярка, както и своите коментари и наблюдения.

4. ПРЕДАДЕНА ИНФОРМАЦИЯ

Намерения в областта на политиката и дългосрочно планиране

На 20 април 2007 г. **Обединеното кралство** изпрати два документа, приети от Министерството на вътрешните работи през март 2007 г.: „Охраняване на **границите** на Обединеното кралство – визия и стратегия за бъдещето“ и „Прилагане на разпоредбите – стратегия за осигуряване на спазването на нашите **имиграционни закони**“. Тези документи очертаха новия подход на британските власти по отношение на граничната политика и прилагането на имиграционните разпоредби.

На 25 юни 2007 г. **Испания** информира за своя „Стратегически план за **гражданство и интеграция**“, който пояснява подхода на страната към интеграция за периода 2007─2010 г.

На 17 април 2008 г. **Румъния** съобщи за правителствено решение за приемане на **Национална стратегия за имиграция** за периода 2007─2010 г.

На 13 април 2007 г., **Нидерландия** оповести своето намерение да приеме **нормативен акт за уреждане на последиците от отменения закон за чужденците**.

На 1 август 2008 г. **Нидерландия** също така съобщи за писмо от министъра и заместник-министъра на правосъдието до председателя на парламента относно анализ на **прилагането на член 1F от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г**. Писмото от 9 юни 2008 г. съдържа заключенията от оценка на политиката на Нидерландия относно член 1F от Конвенцията от 1951 г.

Освен това на 29 септември 2008 г. **Нидерландия** сподели с държавите-членки своя „**План за съвременна политика в областта на миграцията**“. Този план бе представен на нидерландския парламент на 27 юни 2008 г. и съдържа **предложение** на нидерландското правителство **за приема и пребиваването на чужди граждани**, които желаят да живеят в Нидерландия.

Накрая, на 12 февруари 2009 г. **Нидерландия** съобщи за приемането на документ, озаглавен „**Постигане на по-ефективна процедура за предоставяне на убежище и по-ефективна политика за връщане на мигранти**“. В документа се очертават плановете на правителството за една по-щателна и по-бърза процедура за предоставяне на убежище, която също така насърчава връщането на лицата, на които е отказано убежище.

На 9 декември 2008 г. **Швеция** информира за приемането на **Международната стратегия на шведския Съвет по миграционните въпроси**. Документът представлява подборна международна стратегия, приета от генералния директор през юни 2008 г.

Проектозаконодателство

На 7 май и на 5 юни 2007 г. последва предоставянето на повече информация относно узаконяването на лица, търсещи убежище в **Нидерландия** (спомената преди това в частта за намеренията в областта на политиката). Според наредбата на чуждите граждани, които са подали молба за убежище преди 1 април 2001 г. и са живели в Нидерландия без прекъсване от 1 април 2001 г., се предоставя *ex officio* разрешително

за пребиваване. Според наредбата не се предоставя разрешително на чужди граждани, които представляват заплаха за обществения ред или за националната сигурност. Също така по наредбата няма да се предоставя разрешително на чужди граждани, които са декларирали фалшива самоличност или гражданство в различни процедури и чиято самоличност или гражданство са установени като фалшиви.

На 3 май 2007 г. **Италия** съобщи за проектозакон за изменение на **разпоредбите за имиграция** и условията за чужденци, който наред с другото включва **преференциална процедура** за бързо предоставяне на разрешение за престой за най-много 5 години на **висококвалифицирани работници** (в областта на изследванията, науката, културата, изкуството, управлението, шоубизнеса, спорта), както и **мерки за ефективна политика за връщане на мигранти**.

На 8 ноември 2007 г. **Италия** съобщи за документ № 1201 на Сената относно проектозакон за намеса при борбата срещу експлоатация на **незаконни работници**, с който се цели засилване на защитата на работниците мигранти и засилване на **санкциите за работодателите**.

На 17 юни 2008 г. **Чешката република** информира за предложение за **законна миграция**, с което се въвежда „**зелена карта**“ и което бе предвидено да влезе в сила в средата на 2009 г. Намерението бе „зелената карта“ да обедини в един документ разрешително за работа и разрешително за пребиваване на територията на Чешката република и да служи за разрешително за дългосрочно пребиваване с цел работа в специални случаи.

Прието законодателство

На 8 март 2007 г. **Словашката република** съобщи за изменения в новия **закон за убежището**, в който е включено понятието за субсидиарна закрила. На 31 януари 2008 г. Словашката република уведоми за **по-нататъшни изменения** на закона за убежището.

На 2 юли 2007 г. **Унгария** съобщи за ново **законодателство за имиграция** в страната („Закон II от 2007 г. за влизането и престоя на граждани на трети страни“). Новото законодателство, което влезе в сила на 1 юли 2007 г., цели преди всичко хармонизиране със съответните правни инструменти на ЕС, по-специално с достиженията на правото от Шенген.

На същата дата **Унгария** съобщи за новия „Закон LXXX от 2007 г. за **убежището**“, приет на 25 юни 2007 г. и влязъл в сила на 1 януари 2008 г. С новото законодателство се цели преди всичко привеждането в съответствие с директивите на ЕС (Директива за признаването, Директива за процедурите за убежище и Директива за приемането) и се въвежда в унгарското законодателство наред с другото и понятието за субсидиарна закрила. На 21 декември 2007 г. бе предоставен превод на новия закон на английски език.

Накрая на 18 август 2009 г. Унгария предостави текста на правителствено постановление 113/2007 и 114/2007 относно прилагането на Закон I от 2007 г. **относно приемането и пребиваването на лица, които имат право на свободно движение и пребиваване**, с който се прилага Законът за свободно движение, влязъл в сила на 1 януари 2007 г.

На 6 юли 2007 г. **Малта** съобщи за ново законодателство, с което се прилага в националното право Директива 2003/86/ЕО относно **правото на събиране на семейството** за граждани на трети страни.

На същата дата **Полша** информира за Заповед от 27 юни 2007 г. на министъра на труда и социалната политика, с която се изменя заповедта за трудова заетост на чужди граждани, от които не се изисква **да притежават разрешително за работа**. Очакванията бяха новите правила едновременно да насърчат **законната трудова заетост** на чужденците и да отговорят на недостига на работна сила, особено в селското стопанство и строителството. Заповедта влезе в сила на 5 юли 2007 г.

Освен това на 31 януари 2008 г. **Полша** информира за допълнително изменение на заповедта за трудова заетост на чужди граждани, от които не се изисква да притежават разрешително за работа. Първоначалният период от време (до 3 месеца) бе удължен до максимален период от 6 месеца за период от 12 месеца. Заповедта влезе в сила на 1 февруари 2008 г.

Накрая на 20 юли 2007 г. **Полша** съобщи за Закона от 24 май 2007 г. за изменение на Закона за чужденците (както и няколко други закона). Целта на този закон бе да се приложат Директива 2005/71/ЕО и Директива 2004/114/ЕО. Освен това изменението включва **механизъм за отмяна (узаконяване) за чужденци, пребиваващи незаконно** на територията на Република Полша без прекъсване поне от 1 януари 1997 г., които подадат в рамките на 6 месеца след влизането в сила на този закон молба за разрешително за пребиваване за фиксиран период от 1 година. Законът влезе в сила на 20 юли 2007 г.

На 27 септември 2007 г. **Германия** съобщи за ново законодателство за изменение на немския **закон за имиграция**. Основната цел на този акт бе прилагането на единадесет директиви. Освен това бе изменен и Законът за пребиваването, в действие от 1 януари 2005 г., с цел борба срещу фалшиви или насилствени бракове; укрепване на вътрешната сигурност; насърчаване на интеграцията на чужденци (включително толериране на пребиваване на някои категории граждани на трети страни), както и улесняване на идването в Германия на онези лица, които желаят да започнат стопанска дейност.

На 6 ноември 2007 г. **Португалия** съобщи за ново законодателство (Закон 23/2007 от 4 юли 2007 г. и Постановление № 84/2007 от 5 ноември 2007 г.), с което се одобрява **законовата рамка за влизане, излизане, престой и извеждане на чужденци** на и от територията на страната. С този закон Португалия транспонира в националното право няколко директиви, по-специално относно законната миграция.

На 12 март 2008 г. **Словения** съобщи за Закона за международна закрила, който влезе в сила на 1 януари 2008 г. С този закон Словения транспонира в националното право **директивите за убежището**. Освен задълженията, предвидени в директивите, законът въвежда нова глава относно **постоянното заселване на друго място** въз основа на квоти.

На 8 април 2008 г. **Чешката република** съобщи за изменение на Закон № 326/1999 относно пребиваването на чужденци на територията на Чешката република, което влезе в сила на 21 декември 2007 г. Законът относно пребиваването на чужденци на територията на Чешката република е основният законодателен инструмент, съдържащ правни разпоредби, уреждащи **правата и задълженията на чужденци, които пребивават законно** на територията на Чешката република, както и на чужденци,

които влизат на територията, условия относно визи, експулсиране и т.н. Основните изменения се отнасят до транспонирането на Директива 2005/71/ЕО и на Директива 2001/51/ЕО, задължението на чужденци, кандидатстващи за виза, да позволят снемане на техните дактилоскопични отпечатъци, както и снимки, въвеждането на условието да се докаже владеене на чешки език като необходимо изискване при кандидатстване за разрешително за постоянно пребиваване, както и нови разпоредби относно измамни действия, с които се цели да се получи разрешение за пребиване в Чешката република − „фиктивни бракове“.

Също на 8 април 2008 г. **Швеция** съобщи за изменение на шведския **Закон за чужденците** и **Наредбата за чужденците**, които вече бяха влезли в сила в началото на 2006 г. Наред с другото в Закона за чужденците се съдържат мерки относно: условията, при които един чужденец може да влезе, да пребивава и да работи в Швеция, визи, право на пребиваване, бежанци или лица, които се нуждаят по друг начин от закрила, статут на дългосрочно пребиваващ в Швеция за граждани на трети страни, задържане, прилагане на заповеди за отказ за влизане и експулсиране, процедури за обжалване, обществен защитник и временна закрила. **Наредбата за чужденците** съдържа разпоредби относно документи за пътуване, визи, право на пребиваване, разрешителни за пребиваване, разрешителни за работа, контрол и принудителни мерки, задължението за предоставяне на информация и отказ за влизане, експулсиране и т.н.

На 16 април 2008 г. **Австрия** предостави текста на федералния закон относно установяване и пребиваване в Австрия (**Закон за установяване и пребиваване**) и федералния закон за предоставяне на убежище (**Закон за убежището** от 2005 г.) И двата закона са влезли в сила на 1 януари 2006 г.

На 13 август 2009 г. **Австрия** предостави текста на **измененията на Закона за убежището, Закона за установяване и пребиваване, Закона за външната политика** от 1 април 2009 г.

На 10 май 2007 г. **Гърция** информира за **процедура за узаконяване** на определени категории граждани на трети страни. В член 18, параграф 4 от Закон № 3536/2007 се предвижда процедура за узаконяване, която засяга определени категории граждани на трети страни, които са живеели в Гърция до 31 декември 2004 г. и които живеят там и досега, при условие че те не представляват заплаха за обществения ред и обществената сигурност. Въпросните лица представят определени доказателства, с които се установява тяхното пребиваване в Гърция. Брачните партньори и непълнолетните деца на тези граждани са обхванати от разпоредбите отделно.

На 15 май 2008 г., позовавайки се на член 2, параграф 4 от решението на Съвета, **Гърция** съобщи за президентски указ № 106/2007 относно транспонирането на Директива 2004/38/ЕО. **На същата дата бе предоставена информация относно** съвместно министерско решение № 16928/17-8-07 за **сертифициране на владеенето на гръцки език**, както и познаването на елементи от гръцката история и култура за граждани на трети страни, които желаят да кандидатстват за **статут на дългосрочно пребиваващи**, изменено със съвместно министерско решение № 999/03-3-08.

На 23 септември 2008 г. **Испания** съобщи за ново законодателство за **подпомагане на доброволното завръщане** на безработни граждани на трети страни в техните страни на произход. Мярката, приета с правителствен указ № 4/2008 от 19 септември 2008 г., дава възможност за изплащане на два пъти на обезщетения за безработица, за които са

плащани вноски, на безработни граждани на трети страни, които пребивават законно в Испания и които решават доброволно да се завърнат в своята страна на произход. Общото правило е, че работниците трябва да бъдат граждани на трети страни, с които Испания е подписала двустранни споразумения за социално осигуряване.

Окончателни решения на върховните съдилища

Не беше представена информация.

Административни решения, които засягат голям брой граждани на трети страни или имат общ характер

На 3 май 2007 г. **Италия** информира за приемането на директива на министъра на вътрешните работи и на министъра на семейната политика **относно пребиваването на непълнолетни чужденци**, както и циркулярно писмо относно **разрешителни** за пребиваване на **непрофесионални спортисти, граждани на държава извън ЕС**.

Освен това на 6 декември 2007 г. **Италия** предаде информация за решение на министъра на вътрешните работи относно **разрешителни за пребиваване, издадени с цел социална закрила** на имигранти, които са изправени пред експлоататорски условия на труд.

На 25 юни 2007 г. **Испания** информира за **министерска заповед за преценка на икономическите средства на чужденци**, които предстои да влязат на територията на Испания, както и за втора министерска заповед, с която се уреждат **покани от частни лица, които канят чужденци да влязат в Испания за лични цели или с цел туризъм**.

Освен това на 2 август 2007 г. **Испания** информира за инструкции за определяне на **процедурата за управление на молби на граждани на трети страни, които работят на испански кораби**, за получаване на разрешително да живеят и работят в Испания.

Накрая на 17 януари 2008 г. **Испания** съобщи за Решение на испанския Министерски съвет от 21 декември 2007 г. за уреждане на **квотата** за 2008 г. в Испания **за работници, граждани на държави извън Общността**.

Други

На 2 ноември 2007 г. **Нидерландия** съобщи за Решение на отдела по административно право на Върховния административен съд да поиска **преюдициално становище от Съда на Европейския съюз** по въпроси, свързани с обхвата на член 15, встъпителни редове и буква в) от Директива 2004/83/ЕО.

На 22 юли 2008 г. **Швеция** съобщи за Насоки от генералния директор на шведския Съвет по миграционни въпроси (приети през май 2008 г.) относно **прилагането на Регламента от Дъблин** по отношение на Гърция.

На 2 октомври 2008 г. **Нидерландия** сподели с държавите-членки политически решения в областта на **убежището**, които са били взети във връзка с **определени страни на произход**. Решенията се отнасят до използването на информация за страната с цел да се оценят молбите за убежище в Нидерландия. На 14 август 2009 г. Нидерландия представи **новото приложение** към този документ.

5. ОЦЕНКА

Държавите-членки и Комисията[3] са подчертали, че отсъствието на гранични проверки в Шенгенското пространство, общата визова политика, тесните икономически и социални връзки между държавите-членки на ЕС, както и развитието на общи политики в областта на имиграцията и убежището водят до това, че националните имиграционни политики определено имат въздействие отвъд националните граници. Действия, предприети в една държава-членка поради национални или регионални съображения бързо могат да окажат въздействие в друга държава-членка. С оглед на това систематичният обмен на информация дава възможност за по-добро познаване на политиките на другите държави-членки, по-добра координация между тях, въздействие върху качеството на нови законодателни актове на ЕС и най-накрая − по-добро взаимно познаване и по-голямо доверие.

Може да се стигне до заключението, че практическият опит от функционирането на МВИ не оправда тези очаквания. Въпреки че количеството на предоставена информация не може да се счита за единствен фактор за оценка, ясно е, че степента на прилагането му следва да се счита за недостатъчна. При все че съгласно член 2, параграф 1 от решението държавите-членки сами преценяват дали техните национални мерки има вероятност да окажат значително отражение върху няколко държави-членки или върху Съюза като цяло, изненадващо е колко малка част от мерките е преценено, че попадат в тази категория. Освен това сравнително голям брой държави-членки не са използвали МВИ нито веднъж за съобщаване на информация (BE, BU, CY, DK, EE, FI, FR, IE, LV, LT, LU).

Също така е очевидна намаляващата динамика на обмен на информация посредством МВИ, въпреки че Комисията многократно е насърчавала държавите-членки да използват системата. Остава неясно защо напоследък МВИ рядко се използва, въпреки че държавите-членки продължават да бъдат активни в своите вътрешни политики в областта на имиграцията и убежището. Комисията отбелязва, че същевременно са били отправени запитвания относно мерки с възможно широко отражение, които са обсъждани или приети в други държави-членки, тъй като за тях не е получена информация посредством МВИ. Това доказва, че действително липсата на информация може да бъде пречка пред изграждането на взаимно доверие, необходимо за ефективното сътрудничество в областта на имиграцията и убежището.

Особена тревога може да бъде изразена по отношение на съобщаването за мерки преди тяхното приемане. Бяха предоставени едва 4 примера за проектозакони и 9 мерки, свързани с намерения в областта на политиката и дългосрочното планиране. Слабата активност на този етап от процеса на вземане на решения със сигурност не допринася за обмена на мнения, който да спомогне за формирането на по-координиран подход на националните политики.

Комисията припомня, че целта на МВИ бе да предостави гъвкав, бърз и небюрократичен начин за обмен на информация, която е обхванатa от ограничения за поверителност и защита. Това представлява добавена стойност в сравнение със съществуващите форуми и механизми в ЕС, тъй като те не винаги дават възможност за

---

[3] Вж. например: съобщението на Комисията „Към обща имиграционна политика“, COM(2007) 780 окончателен.

гарантиране на предаване на информацията в реално време и ad-hoc, в случай че възникне такава необходимост.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Укрепването на обмена на информация и съвместното обсъждане в ЕС е начин да се осигури политическа и оперативна солидарност на високо равнище в общата политика в областта на имиграцията и убежището. Изолирани едни от други, националните мерки могат да отслабят европейската социална хомогенност и доверие[4].

Необходимостта от активизиране на обмена на информация в тази област бе подчертана и в Европейския пакт за имиграция и убежище, в който бе договорено засилването на взаимното информиране по въпроси, свързани с миграцията, като се усъвършенстват съществуващите инструменти тогава, когато това е необходимо[5].

В своето съобщение, публикувано с оглед на Програмата от Стокхолм[6], Комисията също така посочи, че е необходим по-добър обмен на информация между държавите-членки по отношение на узаконяването.

Следователно Комисията е на мнение, че ефективната комуникация следва да остане ключов елемент от по-нататъшното развитие на политиките на ЕС за имиграция и убежище, като нуждата от обмен на информация само ще нараства. По начина, по който обаче МВИ функционира понастоящем изглежда, че сам по себе си механизмът не постига тази цел.

Предвид относително краткия срок, през който МВИ функционира, Комисията не счита за уместно да предлага изменения на Решението съгласно неговия член 5. Няма доказателство, че причините за незадоволителното прилагане на решението се крият в рамката на неговите разпоредби. Също така, от споменатите по-горе семинари може да се заключи, че използването на мрежата CIRCA не е довело до значими технически проблеми.

В бъдеще Комисията смята за желателно функционирането на МВИ да се рационализира в една по-обща рамка. Стартирането на метода за проследяване с цел наблюдение на прилагането на Европейския пакт за имиграцията и убежището предлага подходящ контекст за това, като резултатът ще бъде годишният доклад на Комисията до Съвета. Първият доклад относно механизма за проследяване ще бъде публикуван през 2010 г. и ще бъде разширен през 2011 г., за да обхване също така ангажиментите, свързани с програмата от Стокхолм и придружаващия план за действие[7].

Това означава, че след този доклад информацията, която понастоящем се предава чрез МВИ, през следващите години ще бъде представяна в годишния доклад на Комисията относно прилагането на Пакта.

---

4 Вж. Съобщение на Комисията: Обща имиграционна политика за Европа: принципи, действия и механизми, COM(2008) 359 окончателен.

5 Документ на Съвета № 13440/08.

6 Съобщение на Комисията: пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите, COM (2009) 262/4.

7 Съобщение на Комисията: Метод за проследяване с цел наблюдение на прилагането на Европейския пакт за имиграцията и убежището, COM(2009) 266 окончателен.

ПРИЛОЖЕНИЕ:

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДОСТАВЕНА ОТ ДЪРЖАВИТЕ -ЧЛЕНКИ

Държави-членки	**Административни решения**	**Прието законодателство**	**Проектозаконодателство**	**Съдебни решения**	**Други**	**Намерения в областта на политиката, дългосрочно планиране**	**Общо**
Австрия		2					**2**
Белгия							**0**
България							**0**
Кипър							**0**
Чешката република		1	1				**2**
Дания							**0**
Естония							**0**
Финландия							**0**
Франция							**0**
Германия		1					**1**
Гърция		3					**3**
Унгария		4					**4**
Ирландия							**0**
Италия	3		2				**5**
Латвия							**0**
Литва							**0**
Люксембург							**0**
Малта		1					**1**
Нидерландия			1		3	4	**8**
Полша		3					**3**
Португалия		1					**1**
Румъния						1	**1**
Словакия		1					**1**
Словения		1					**1**
Испания	4	1				1	**6**
Швеция		2			1	1	**4**
Обединеното кралство						2	**2**
Общо	**7**	**21**	**4**	**0**	**4**	**9**	**45**